

РЕШЕНИЕ

№ 4750

гр. София, 31.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 24.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3140** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр.чл.112 ал.1 т.4 от Закона за здравето /33/.

Образувано е по жалба на Й. П. М. срещу Експертно решение № 0258 на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК /, специализиран състав по психични, вътрешни и сърдечно-съдови болести, взето на заседание № 014, проведено на 28.01.2020г.

В жалбата се твърди, че решението на НЕЛК е незаконосъобразно, защото видът и степента на увреждането на трайно намалената работоспособност е неправилно определен в несъответствие с разпоредбите на НМЕ. Счита, че не са обсъдени всички представени медицински изследвания. Моли съда да отмени оспореното експертно решение и да върне преписката на НЕЛК за ново произнасяне и определяне на по-висок процент ТНР, съобразно заключението на съдебно-медицинската експертиза.

В проведеното съдебно заседание на 24.07.2020г. жалбоподателят Й. П. М., редовно призован се представлява от адв. Г. Б., който поддържа жалбата и моли да бъде постановено решение, с което същата да бъде уважена. Заявена е и претенция за възстановяване на направените по делото разноски.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия редовно призована не изпраща процесуален представител, който да изрази позиция по основателността на оспорването на акта.

Заинтересованите страни - Агенция за хора с увреждания - [населено място],

Регионална дирекция "Социално подпомагане"- [населено място] и ТП на НОИ- [населено място] са редовно призовани, но не изпращат представители, които да изложат становище по основателността на оспорването на акта.

Административен съд София-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение № 1213 на Трудова експертна лекарска комисия, I състав към I МБАЛ [фирма]- [населено място], взето на заседание № 085, проведено на 15.05.2019 година, по повод освидетелстване на жалбоподателя Й. П. М. и след извършен преглед, е определена обща оценка на работоспособността 40 % трайно намалена работоспособност и срок на определения процент трайно намалена работоспособност/ вид и степен на увреждане: за три години - до 01.05.2022г. Общата оценка на ТНР от 40 % е установена при водеща диагноза: „стар инфаркт на миокарда“ и общо заболяване: „състояние след преживян миокарден инфаркт със ST елевация, преден м.VII.2014г. Д.. Р. на L. x 1 стент/ DES P. и ICx на L.- м.X.2014г.

С оспорваното Експертно решение № 0258 на НЕЛК от заседание № 014/28.01.2020г. е потвърдено ЕР № 1213/15.05.2019г. на ТЕЛК по всички поводи и относно крайния процент ТНР от 40%. Посочена е диагноза: артериална хипертония III стадий, сърдечна форма, умерена степен. Хипертонично сърце. И.. Преден миокарден инфаркт в хроничен стадий- м.10.2014г. Състояние след ПКИ и стент x 1 на Л.. Състояние след ПКИ и стент по x1 на ЛХЦ- м.05.2014г. СН II ф.к. по НИХА.

По делото са приети писмените доказателства, съдържащи се в медицинското експертно досие на Й. П. М..

По делото е изслушано и заключение на извършената съдебно - медицинска експертиза от вещото лице д-р Н. И. С., изготвено въз основа на приетата по делото медицинска документация. Според становището на д-р С. установените заболявания, от които страда жалбоподателя са както следва:

Водеща диагноза: стар инфаркт на миокарда. Общо заболяване- артериална хипертония III степен, сърдечна форма, умерена степен. Хипертонично сърце. И.. Преден С. миокарден инфаркт в хроничен стадий- м.10.2014г. Състояние след ПКИ и стент x 1 на Л.. Състояние след ПКИ и стент по x1 на ЛХЦ- м.05.2014г. СН II ф.к. по НИХА. Установена е и диастолна дисфункция без систолна дисфункция и запазен коронарен резерв.

Според експертното мнение на вещото лице, процентът ТНР е 50 %, по-висок от определения от НЕЛК.

При така установените факти, Административен съд София-град, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана от надлежна страна и в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на контрол за неговата законосъобразност. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган, съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1, във връзка с чл. 43, т. 1 от Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр. 34/2010 година/ - от специализиран състав на НЕЛК по психични, вътрешни и сърдечно-съдови заболявания, определен съобразно водещата диагноза на освидетелстваното лице. Съобразена е и разпоредбата на, ал. 2 на чл. 49, съгласно

която консултациите на останалите специализирани състави на НЕЛК се вписват в експертното решение и са неразделна част от мотивите му. Експертното решение не се подписва от консултиращите състави. Съобразени са и разпоредбите на чл.18 ал.3, ал.4 от ПУОРОМЕРКМЕ. Оспореното решение е издадено в законоустановената форма /чл.49 ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ във вр.чл.59 ал.1 и ал.2 от АПК/, както и съдържа всички посочени в чл.61 ал.2 от НМЕ реквизити. Решението е постановено при липса на допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. Актът и преписката в тяхната цялост, съдържат фактите, обосновавали произнасянето на административния орган. С оглед изложеното не са налице основания за отмяна на оспореното решение по см. на чл.146 т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Съгласно чл.142 ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а съгласно, ал. 2, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на устните състезания.

Съгласно чл.101 ал.7 от ЗЗ принципите и критериите на медицинската експертиза, редът за установяване на временна неработоспособност, видът и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и редът за извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3 се определят с наредба на Министерския съвет. В случая приложима е Наредбата за медицинската експертиза (Приета с ПМС № 120 от 23.06.2017 г., обн., ДВ, бр. 51 от 27.06.2017г., в сила от 27.06.2017г.), съгласно чийто чл.3 ал.2, експертизата на трайно намалената работоспособност, на вида и степента на увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 от КСО, се осъществява от ТЕЛК и НЕЛК, като относимите материалноправни разпоредби и административно-производствени правила са регламентирани в глава четвърта "Експертиза на трайно намалена работоспособност и на вида и степента на увреждане".

Обжалваното решение е постановено в несъответствие с относимите материалноправни разпоредби- отменително основание по чл.146 т.4 от АПК. Съгласно чл.62 от НМЕ, видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определят въз основа на представената медицинска документация, обективизираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболелия орган и/или система, и при необходимост - въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания.

При постановяване на обжалваното решение са съобразени всички писмени доказателства удостоверяващи обективните находки и документирани такива относно здравословното състояние на Й. П. М.. Определящо за правилността на експертното решение е законосъобразното приложение на разпоредбите на Приложение № 1 към чл.63 ал.1 от НМЕ, по реда на което се извършва преценка на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит, както и съобразяването на процента ГНР (вида и степента на увреждане) със степента на установения функционален дефицит, като при наличие на множествени увреждания, посочени като отправни точки в приложение № 1, процентът на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се определя по Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената

работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти съгласно приложение № 2.

В случая, с обжалваното решение е определена ТНР от 40 %, установена въз основа на представената медицинска документация.

Спорен между страните по делото е въпросът относно действителния процент на трайно намалена работоспособност на оспорващия, чието разрешаване е определящо за извода за правилно приложение от административния орган на материалния закон - по отношение на преценката на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит според Приложение № 1 към чл.63 ал.1 от НМЕ.

Установяват се различия между приетото в съдебното производство експертно заключение на д-р Н. С. и оценката на работоспособността в административното производство, което води до извода, че са налице нарушения на материалноправните разпоредби при постановяване на оспорения акт и съставляващи основание за отмяната му. Твърдението на оспорващия за здравословно състояние, различно от описаното в експертното решение на НЕЛК по отношение на водещата диагноза и общото заболяване, не се установява от събраните по делото доказателства. Преценката за здравословно състояние изисква специални знания в областта на медицината, каквито съдът не притежава, своите изводи за основателност, респ. за неоснователност на оспорването, той извежда с помощта на вещи лица, които имат съответната специалност. От приетата по делото съдебно - медицинска експертиза се установява, че дефинираният процент ТНР от НЕЛК не съответства на здравословното състояние на Й. П. М.. Съдът възприема изцяло становището на вещото лице д-р Н. С., което потвърждава както водещата диагноза, така и на останалите заболявания на Й. П. М., но посочва съответния на тях 50 % по Приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ.

Съгласно нормата на чл.63 ал.3 от НМЕ "При наличие на множествени увреждания, посочени като отправни точки в приложение № 1, крайният процент на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се определя по Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти съгласно приложение № 2."

Съгласно т. III от Методиката по Приложение чл.63 ал.3 от НМЕ /изм. от ДВ, бр. 64 от 2018 г. е отменено с Решение № 1632 от 31.01.2020г. на ВАС на РБ, обн. ДВ, бр. 63 от 2020г., в сила от 17.07.2020г., но действаща към датата на постановяване на акта-28.01.2020г./ "Когато са налице няколко увреждания, независимо дали са за заболявания от общ характер, или за заболявания с причинна връзка, за всяко от които в отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане е посочен отделен процент, оценката на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане се определя, като се взема най-високият процент по съответната отправна точка на най-тежкото увреждане. Останалите проценти за съпътстващите увреждания не се вземат предвид при оценката, но се изписват в мотивната част на експертното решение".

В случая НЕЛК е изчислила крайния % ТНР, приемайки за основа фиксирания такъв за съществуващата водеща диагноза „артериална хипертония от III стадий, миокарден инфаркт“, а именно: 40%, съгласно част IV, раздел VI, т.3 б.“а“, във вр. раздел I, т.2.1 и раздел II от Приложение № 1 към чл.63 от НМЕ.

Процентът за заболявания на сърдечно съдовата система се определя в зависимост от:
А) степента на функционалния дефицит (функционалния клас) (ФК) на сърдечната недостатъчност (СН);
Б) вида на заболяването - етиология, ход, протичане, стадий, еволюция, прогноза и други.

При „артериална хипертония от III стадий“ с прояви на симптоми на органно увреждане на един или повече от прицелните органи (процентът се определя в зависимост от степента на функционалния дефицит на прицелния/прицелните органи), като при сърце се отразява - миокарден инфаркт и сърдечна недостатъчност.

При прояви на сърдечна недостатъчност от II ФК по НИХА - лицата са с умерено ограничен капацитет. При обичайни физически усилия се появяват умора, задух, стенокардия. В случаите, при които е констатирана систолна и диастолна дисфункция се следват 50 % ТНР.

Въз основа на изложеното и след като провери законосъобразността на атакуваното експертно решение по реда на чл.168 от АПК, съдът заключава, че същото е незаконно- постановено е от компетентен орган, без да са били допуснати процесуални нарушения и в изискуемата форма, но в несъответствие с материално-правните разпоредби на НМЕ. Жалбата на Й. П. М. се явява основателна и подлежи на уважаване. Преписката следва да се върне на ответника за ново произнасяне и определяне на ТНР на жалбоподателя от 50%.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК в полза на оспорващия следва да бъдат присъдени направените от него разноски, които възлизат в размер на сумата от 710.00 лева и представляват заплатена държавна такса от 10.00 лева и възнаграждение за работа на вещото лице от 200.00 лева. При условията на чл.38 ал.2 от ЗА трябва да се присъди и адвокатски хонорар за осъществено процесуално представителство от адв.Г. Б. в размер на сумата от 500.00 лева, определена на основание чл.8 ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.173 ал.2 и чл.174 от АПК

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалбата на Й. П. М. Експертно решение № 0258 на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК /, специализиран състав по психични, вътрешни и сърдечно-съдови болести, взето на заседание № 014, проведено на 28.01.2020г.

ВРЪЩА преписката на НЕЛК, специализиран състав по психични, вътрешни и сърдечно-съдови болести за ново разглеждане и произнасяне, съгласно мотивите на съдебното решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14/четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от датата на влизане в законна сила на съдебния акт.

ОСЪЖДА Национална експертна лекарска комисия с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Й. П. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 710.00 /седемстотин и десет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен съд на Република България.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: